

Plnění ohlašovací povinnosti

Otázka:

Je možné ze strany správce poplatku tolerovat nesplnění ohlašovací povinnosti poplatníka v případech, kdy potřebné údaje může správce poplatku zjistit z dostupných evidencí, které má k dispozici nebo z informačního systému základních registrů?

Odpověď:

Především je nutno vycházet ze skutečnosti, že práva a povinnosti jak správce poplatku, tak poplatkového subjektu, stanoví zákon. Pokud se jedná o místní poplatky, mezi základní povinnosti stanovené zákonem o místních poplatcích patří ohlašovací povinnost poplatníka (plátce) místního poplatku.

Domníváme se, že uvedené prostředky (evidence, registry) má správce poplatku k dispozici především pro vykonávání své působnosti, kdy zjišťuje předpoklady pro vznik nebo trvání povinností osob zúčastněných na správě daní a činí nezbytné úkony, aby tyto povinnosti byly splněny. Dále správce poplatku např. vyhledává důkazní prostředky a daňové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě poplatku před zahájením řízení i v jeho průběhu, přitom vyhledávací činnost provádí i bez součinnosti s daňovým subjektem. Správce poplatku samozřejmě může v případě potřeby v dostupných evidencích nebo v informačním systému základních registrů zjistit anebo ověřit údaje poplatkového subjektu, které uvedl v ohlášení.

Je nepochybné, že evidence či registry nejsou určeny jako prostředky, jejichž cílem využití je činností správce poplatku nahradit plnění povinností stanovených zákonem poplatkovému subjektu. Z tohoto principu je nutno vycházet při úvaze, zda lze tolerovat nesplnění ohlašovací povinnosti poplatníka v případech, kdy potřebné údaje může správce poplatku sám zjistit z dostupných evidencí. Podle našeho názoru obecně platí, že nesplnění ohlašovací povinnosti tolerovat nelze, neboť jde o povinnost stanovenou zákonem.

Může však nastat situace, kdy správce poplatku nebude splnění ohlašovací povinnosti vyžadovat. To však je možné pouze v případě, kdy se jedná o ohlášení skutečnosti, která je jinak, z hlediska správce poplatku, jednoznačně a bezodkladně zjistitelná např. z „registru“. Za takovou skutečnost lze podle našeho názoru považovat pouze místo hlášeného pobytu poplatníka v obci v případě místního poplatku za KO. Každé jiné „nevyžadování“ plnění ohlašovací povinnosti by podle našeho názoru mohlo ve svém důsledku znamenat nerovný či diskriminační přístup k části poplatníků. Například v případě nesplnění povinnosti ohlásit údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu od poplatku, by nevyžadování plnění této povinnosti ze strany správce

- narušovalo výsostné právo poplatkového subjektu rozhodnout se, zda svůj nárok uplatní či nikoliv,
- mohlo zakládat nerovné postavení daňových subjektů v případě „neúplných“ evidencí, které má správce poplatku k dispozici,
- způsobovalo neúměrné administrativní zatížení správce poplatku, pokud by v případě „neúplných“ evidencí musel z vlastní iniciativy činit opatření k tomu, aby tyto evidence doplnil.

